

До разової спеціалізованої вченої ради
Національної академії внутрішніх справ

ВІДГУК

на дисертацію Шмітька Валентина Вікторовича «Розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

Актуальність теми дослідження. Тема дисертаційного дослідження В.В. Шмітька є вкрай актуальною та вчасною. Ефективність досудового розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із одержанням неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру і судового розгляду кримінальних проваджень безпосередньо залежить від оптимального поєднання процесуальних дій, організаційних і тактичних засобів, оперативно-розшукових заходів, а отже, комплексного підходу до кримінально процесуальної форми досудового розслідування та її криміналістичного забезпечення. З огляду на вагоме значення наявних напрацювань, слід зауважити, що проблематика розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру не розкривалася у наукових чи навчально-методичних працях, тому тема дисертаційного дослідження є новою, актуальною та своєчасною.

Теоретичне підґрунтя дослідження становлять фундаментальні праці, у яких висвітлено концептуальні праці вчених з питань кримінального процесу та криміналістики, присвячені актуальній проблематиці. Це наукові доробки А. О. Антощука, В. П. Бахіна, А. Ф. Волобуєва, В. Г. Гончаренка, В. О. Гусєвої, В. А. Журавля, А. В. Іщенко, В. В. Кікінчука, В. О. Коновалової, М. В. Корнієнка, В. С. Кузьмічова, В. В. Лисенка, В. Г. Лукашевича, А. В. Мириської, Н. С. Моргун, М. А. Погорецького, М. В. Салтевського, О. А. Самойленко, Д. Б. Сергєєвої, Р. Л. Степанюка, О. В. Таран, О. С. Тарасенка, В. В. Тіщенко, Г. К. Тетерятник, С. О. Павленка, І. В. Пирога,

О. В. Пчеліної, Л. Д. Удалової, П. В. Цимбала, Д. М. Цехана, К. О. Чаплинського, С. С. Чернявського, Ю. М. Черноус, В. М. Шевчука, В. Ю. Шепітька, Б. В. Щура, В. В. Юсупова та ін.

Сучасні проблеми методики розслідування одержання службовою особою неправомірної вигоди окреслювали у своїх дисертаційних дослідженнях такі автори: Гончарук Б. Л. «Методика розслідування пропозиції, обіцянки або надання неправомірної вигоди службовій особі» (Харків, 2021); Таркан О. М. «Методика розслідування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою органу поліції» (Харків, 2021); Шевчишен А. В. «Доказування стороною обвинувачення у досудовому розслідуванні корупційних злочинів у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг» (2019); Шумейко Д. О. «Розслідування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою» (2019) та ін.

Однак, слід підкреслити, що у наукових роботах із проблематики, що дотично стосується предмета дослідження, висвітлено питання розслідування одержання неправомірної вигоди в матеріальному вираженні. У той самий час, питання розслідування неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру, попри закріплення цього поняття на законодавчому рівні (примітки до ст. 159-1, ст. 354, ст. 364-1 КК України), не висвітлено в науці, є неоднозначним для практиків унаслідок високого рівня латентності цього кримінального правопорушення та обумовлює складнощі доказування обставин кримінального провадження.

Саме тому актуальність теми дисертаційного дослідження В.В. Шмітька не викликає сумнівів.

Мета і задачі дослідження. Основна мета, яку поставив перед собою дисертант – це вирішення конкретного наукового завдання з формування теоретичних положень та практичних рекомендацій щодо розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру. Для досягнення поставленої мети автор виконав такі завдання:

– висвітлив генезу й стан наукової розробленості проблем розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру;

– розглянув теоретико-правові засади тлумачення неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру як предмета корупційного кримінального правопорушення;

– сформував криміналістичну характеристику розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру;

– проаналізував міжнародний досвід розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру та запропонував шляхи його впровадження до національної правозастосовної практики;

– визначив обставини, що підлягають встановленню під час розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру;

– окреслив типові слідчі ситуації розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру;

– визначив особливості проведення окремих слідчих (розшукових) дій під час розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру;

– з'ясував специфіку проведення окремих негласних слідчих (розшукових) дій під час розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру;

– розглянув засади використання спеціальних знань під час розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру.

Об'єкт та предмет дослідження сформульовані вдало і відповідають вимогам МОН України. Об'єктом дослідження є суспільні відносини у сфері діяльності органів досудового розслідування під час розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру. Предмет дослідження – розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру.

Методологія дослідження в першу чергу базується на сучасних загальнонаукових методах пізнання об'єктивної дійсності. Поряд з загальнонауковими методами дослідження застосовувалися і визнані окремі методи: системно-структурний, порівняльно-правовий, формально-логічні, статистичні, соціологічні та інші.

Дисертант проаналізував достатній обсяг літератури стосовно теми свого дослідження, вивчив проблемні питання, що виникають у досліджуваній сфері правовідносин. У дисертації комплексно опрацьовано широке коло важливих для розвитку сучасної науки положень, зроблено ряд теоретичних узагальнень та визначень, запропоновано нові підходи та авторське бачення шляхів подальшого удосконалення розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи грошового характеру.

Наукова новизна дисертаційного дослідження є беззаперечною. Наукові положення, висновки і рекомендації, сформульовані дисертантом, у своїй більшості є переконливими. Наукові положення, що виносяться на захист, мають суттєву новизну і в сукупності вирішують актуальні і складні проблеми, пов'язані з метою даного дослідження, зокрема:

вперше:

– визначено поняття неправомірної вигоди нематеріального чи грошового характеру як предмета корупційного кримінального правопорушення відповідно до таких складових: переваги; пільги; послуги; нематеріальні активи; будь-які інші вигоди нематеріального чи грошового характеру, до яких належать усі інші вигоди, які не мають матеріального чи грошового вираження, але їх отримання поліпшує стан особи чи інших осіб за її сприяння, які обіцяють, пропонують, надають або одержують без законних на те підстав;

– сформовано систему обставин, які підлягають встановленню під час розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи грошового характеру, які мають комплексний характер відповідно до таких складових: кримінально-правової (ст. 368 КК України); кримінально-

процесуальної (ст. 91 КПК України); криміналістичної (з огляду на дані криміналістичної характеристики кримінального правопорушення та особливостей розслідування); юридико-психологічної (у контексті з'ясування винуватості особи, форми вини, мотиву, мети вчинення);

– запропоновано впровадження міжнародного досвіду розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру (за результатами вивчення законодавства і практики Великої Британії, Китайської Народної Республіки, Сполучених Штатів Америки, Сінгапуру тощо) і підсумовано, що як у теорії кваліфікації, так і в правозастосовній діяльності іноземних держав поняття неправомірної вигоди охоплює як матеріальні, так і нематеріальні форми. Продемонстровано складність розмежування морально осудної поведінки та кримінально караних діянь за умови надання неправомірної вигоди нематеріального характеру. Обґрунтовано необхідність обчислення в грошовому вираженні й визнання предметом неправомірної вигоди надання низки нематеріальних вигод (організація подорожей, надання квитків на заходи, частування в ресторанах). Обґрунтовано необхідність формування національної судової практики щодо розгляду справ про одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру, з цією метою вивчено судові рішення іноземних держав і надано рекомендації для національної правозастосовної практики;

удосконалено:

– систему міжнародних і національних нормативно-правових актів, які становлять зміст сучасного антикорупційного законодавства України і якими було закріплено криміналізацію та засади розслідування корупційних кримінальних правопорушень, предметом яких є неправомірна вигода, зокрема нематеріального чи негрошового характеру;

– класифікацію типових слідчих ситуацій початкового етапу розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру відповідно до таких критеріїв: 1) залежно від своєчасності отримання правоохоронними органами інформації про одержання

неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру, реалізації протиправного умислу; 2) залежно від джерела та змісту інформації, що надійшла до правоохоронних органів про факт одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру; 3) залежно від безпосереднього способу одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру;

– наукові положення та практичні рекомендації щодо проведення окремих слідчих (розшукових) дій під час розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру, а саме: огляду (огляду місця події, огляду комп'ютерних даних, огляду документів), обшуку й обшуку особи, зокрема в межах реалізації тактичної операції, пов'язаної із затриманням підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення в порядку ст. 208 КПК України;

– наукові положення та практичні рекомендації щодо проведення окремих НСРД під час розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру, а саме: аудіо-, відеоконтролю особи; спостереження за особою, річчю або місцем; зняття інформації з електронних комунікаційних мереж; зняття інформації з електронних інформаційних систем; контролю за вчиненням злочину; використання конфіденційного співробітництва тощо;

дістали подальшого розвитку:

– наукові положення щодо генези й стану наукової розробленості проблем розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру з виокремленням питань для невідкладного дослідження;

– криміналістична характеристика одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру відповідно до таких основних елементів: спосіб вчинення кримінального правопорушення, що складається з підготовки, вчинення та приховування; предмет неправомірної вигоди; обстановка вчинення; слідова картина; особа правопорушника;

– наукові положення щодо використання спеціальних знань під час розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру відповідно до процесуальних, непроцесуальних і змішаних форм. Надано практичні рекомендації щодо залучення спеціаліста до проведення слідчих (розшукових) дій (огляду, обшуку); використання в доказуванні письмового пояснення спеціаліста, яке є додатком до протоколу як процесуального джерела доказів у кримінальному провадженні; призначення та проведення експертиз (комп'ютерно-технічної, експертизи звуко-, відеозапису (фоноскопичної), семантико-текстуальної експертизи, судово-хімічної експертизи тощо).

Емпіричну базу дослідження становлять статистичні й аналітичні матеріали МВС України, НПУ, Офісу Генерального прокурора, НАБУ, Державної судової адміністрації України за 2021–2024 роки та I півріччя 2025 року; вироки Єдиного державного реєстру судових рішень за 2011–2024 роки та I півріччя 2025 року; дані, отримані внаслідок вивчення 47 кримінальних проваджень, досудове розслідування в яких за ст. 368 КК України здійснювали протягом 2020–2024 років; результати анкетування 136 слідчих НПУ та 42 детективів НАБУ, 56 прокурорів, зокрема прокурорів Спеціалізованої антикорупційної прокуратури. Емпіричні дослідження проводили в усіх регіонах України. Позитивно, що у дослідженні використано власний практичний досвід автора на різних посадах НАБУ.

В цілому, достовірність й обґрунтованість наукових положень та висновків, сформульованих у дисертації, забезпечується вдалою і продуманою *структурою наукової розробки*. Дисертація, відповідно до мети і завдань дослідження, складається з вступу, трьох розділів, дев'яти підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатків.

В основному дисертація має суто *прикладне значення одержаних результатів*, в якій сформульовані окремі теоретичні положення та практичні рекомендації, які можуть бути використані у:

– *правозастосовній діяльності* – для вдосконалення процесу розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру (акт впровадження Головного слідчого управління НПУ від 14 квітня 2025 року № 55148-2025);

– *освітньому процесі* – під час викладання навчальних дисциплін з криміналістики, підготовки навчально-методичних праць (акт впровадження Національної академії внутрішніх справ від 29 травня 2025 року № 98-ОП);

– *науково-дослідній діяльності* – для подальших досліджень проблем розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру (акт впровадження НАВС від 29 травня 2025 року № 99-НД).

Повнота викладення наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації та в опублікованих працях. Основні положення та загальні висновки повною мірою доведено дисертантом до широкої громадськості в опублікованих наукових працях. Результати дисертації відображено в 9 наукових працях, серед яких чотири статті, опубліковані у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, у чотирьох тезах доповідей, опублікованих у збірниках науково-практичних конференцій, одних методичних рекомендаціях.

Загальна характеристика структури та змісту дисертації. Дисертація виконана українською мовою. Автор системно і логічно відобразив зміст наукового дослідження, який включає в себе послідовне вирішення проблем згідно предмета дослідження. Послідовно та змістовно розкрито мета і завдання дослідження з відображенням їх у висновках до розділів і загальних висновках, що сприяє легкості та цілісності сприйняття наукового доробку. Наукові положення та висновки дисертаційного дослідження достатньо обґрунтовані здобувачем в тексті поданої праці.

Анотація у стислій формі представляє основні тези дисертаційного дослідження, наводить перелік публікацій, в яких викладені основні результати дослідження. Анотація викладена українською та англійською мовами.

У вступі визначено актуальність, об'єкт і предмет дослідження, його мету та завдання, наведено наукову новизну, відомості про апробацію результатів дисертаційного дослідження та наявні публікації автора та ін.

У першому розділі дисертації розкриваються питання щодо генези та характеристики стану наукової розробленості проблем розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру (підрозділ 1.1), розглядаються теоретико-правові засади тлумачення неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру як предмета корупційного кримінального правопорушення (підрозділ 1.2), формується криміналістична характеристика розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру (підрозділ 1.3), аналізується міжнародний досвід розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру та пропонуються шляхи його впровадження до національної правозастосовної практики (підрозділ 1.4). Вивчення змісту першого розділу дисертації свідчить про формування теоретико-правового підґрунтя роботи.

У підрозділі 1.1. вивчення міжнародних і українських джерел засвідчує незадовільну для України ситуацію щодо ефективності протидії корупційним кримінальним правопорушенням, пов'язаним з отриманням неправомірної вигоди в різних формах. Логічною є активізація інтересу з боку як учених, так і практиків щодо опрацювання окресленої проблематики. Вона має комплексний характер, зокрема охоплює техніко-криміналістичний, тактико-організаційний та методико-криміналістичний напрями, може бути розв'язана шляхом розроблення теоретичних основ і практичних рекомендацій щодо розслідування досліджуваного виду корупційних кримінальних правопорушень. Важливою складовою наукового пошуку є формування основ розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру, й вказану мету декларує дисертант.

За змістом підрозділу 1.2 проаналізовано міжнародні й релевантні національні нормативно-правові акти, які становлять зміст сучасного

антикорупційного законодавства України та якими було криміналізовано ті корупційні кримінальні правопорушення, предметом яких є неправомірна вигода, зокрема нематеріального чи негрошового характеру.

Ефективність досудового розслідування досліджуваних корупційних кримінальних правопорушень безпосередньо залежить від методологічної основи, наукових напрацювань і практичних рекомендацій щодо розробленості криміналістичної характеристики, про що наголошено у підрозділі 1.3 здобувачем. Виокремлено основні елементи, які становлять зміст криміналістичної характеристики одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру, а саме: спосіб вчинення кримінального правопорушення, що складається з підготовки, вчинення та приховування; предмет неправомірної вигоди; обстановка вчинення; слідова картина кримінального правопорушення; особа правопорушника. Детально проаналізовано зміст криміналістичної характеристики розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру крізь призму її елементів, основи яких визначено в ст. 368 КК України.

У межах підрозділу 1.4 підкреслено, що вивчення міжнародного досвіду з питань протидії корупції актуалізує важливість упровадження в Україні ефективного досвіду іноземних держав щодо розслідування одержання неправомірної вигоди, зокрема нематеріального чи негрошового характеру. Опрацювання проблем кваліфікації та розслідування досліджуваних кримінальних правопорушень, з огляду на законодавство України, національну практику, порівняно за аналогічними критеріями з передовим досвідом іноземних держав, має істотне значення для розвитку науки та практики, оскільки встановлені факти слугуватимуть удосконаленню законодавства України та правозастосовної практики. Урахування досвіду зарубіжних країн у питаннях розслідування корупційних кримінальних правопорушень є важливим і тому, що вони є конвенційними, а необхідність протидії визнано на рівні міжнародного кримінального права.

У другому розділі дисертації формуються організаційно-тактичні засади розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи грошового характеру. Визначаються обставини, що підлягають встановленню під час розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи грошового характеру (підрозділ 2.1), окреслюються типові слідчі ситуації розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи грошового характеру (підрозділ 2.2).

За змістом підрозділу 2.1. висвітлено систему обставин, що підлягають доказуванню в кримінальному провадженні, у контексті як вимог науки кримінального процесу (ст. 91 КПК України), так і науки криміналістики – окреслено обставини, що підлягають встановленню в кримінальному провадженні.

За змістом підрозділу 2.2. здобувачем класифіковано типові слідчі ситуації за різними критеріями, які виникають під час розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи грошового характеру.

У третьому розділі дисертації визначаються особливості проведення слідчих (розшукових) дій та використання спеціальних знань під час розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи грошового характеру. Зокрема: визначаються особливості проведення окремих слідчих (розшукових) дій під час розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи грошового характеру (підрозділ 3.1), з'ясовується специфіка проведення окремих негласних слідчих (розшукових) дій (підрозділ 3.2), розглядаються засади використання спеціальних знань під час розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи грошового характеру (підрозділ 3.3).

У підрозділі 3.1 слушно наголошено, що одержання неправомірної вигоди нематеріального чи грошового характеру має високий рівень латентності, часто його маскують під нібито правомірні, законні дії, вчиняють шляхом здійснення багатоетапних і складних схем. Тому набуває виняткової

актуальності алгоритм їх документування шляхом застосування різних процесуальних дій, поєднаних із негласними слідчими (розшуковими) діями.

Процес доказування в кримінальних провадженнях щодо корупційних кримінальних правопорушень, пов'язаних з одержанням неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру, побудований на доказах, здобутих за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій. Ретельно сплановані та вчасно проведені негласні слідчі (розшукові) дії забезпечують якісне документування таких кримінальних правопорушень у режимі реального часу, їх застосування надає можливість встановити об'єктивну картину події, фіксувати фактичні дані, відомості про кримінальне правопорушення й осіб, які його вчинили, задокументувати обставини одержання певного предмета неправомірної вигоди, відшукати речі та документи й інші докази, а так само запобігти протидії розслідуванню з боку підозрюваних та інших зацікавлених осіб, забезпечити безпеку учасників кримінального провадження і членів їхніх сімей тощо. Саме тому вже на початковому етапі розслідування досліджуваних кримінальних правопорушень слідчому необхідно застосовувати інструментарій різних видів негласних слідчих (розшукових) дій, що висвітлено В.В. Шмітьком за змістом підрозділу 3.2. дисертації.

У підрозділі 3.3. автором наголошено, що застосування спеціальних знань може допомогти у встановленні події досліджуваного кримінального правопорушення, обставин його вчинення, а також може бути перевірено інші вже наявні докази в кримінальному провадженні. Відповідно, розглянуто експертизи, які найчастіше проводять під час розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру.

Важливо, що висновки, сформульовані дисертантом, відповідають отриманим результатам, завданням та меті дисертаційного дослідження. Автором використано значну кількість літературних джерел (277 найменувань), законодавчі та підзаконні нормативні акти України, джерела іноземних держав.

Дотримання академічної доброчесності. Наукова розробка Шмітька Валентина Вікторовича включає результати власних досліджень здобувача.

Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело, що свідчить про відсутність порушення академічної доброчесності.

Таким чином, дисертація відповідає існуючим вимогам та є завершеною науковою працею, результати якої вирішують актуальне наукове завдання.

Разом із тим, констатуючи наявність усіх необхідних для такого рівня наукової розробки положень, слід відзначити, що робота містить деякі дискусійні, спірні або ж такі, що потребують додаткових уточнень положення:

1. За змістом дисертації здобувачем формується низка обґрунтованих пропозицій щодо удосконалення кримінального процесуального законодавства України у контексті досліджуваної проблематики. Однак, по-перше, з метою оптимального формування їх змісту, варто було б їх виокремити, вирішити це питання шляхом постановки і вирішення окремого наукового завдання. По-друге, з метою їх ефективної практичної реалізації, слід впровадити отримані результати до одного із профільних комітетів Верховної Ради України.

2. Привертає увагу, що автором ґрунтовно аналізується практика різних судових інстанцій (місцевих судів, апеляційних судів, вищих спеціалізованих судів і Верховного Суду). Однак, постає питання: які висновки отримано здобувачем за результатами вивчення судової практики у контексті досліджуваної проблематики?

3. У підрозділі 3.1 «Проведення окремих слідчих (розшукових) дій під час розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру», здобувач акцентує увагу на висвітленні «ключових» слідчих (розшукових) дій, таких як огляд та обшук, для розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру, адже саме в них відображено специфіку документування в поєднанні з негласними слідчими (розшуковими) діями. Однак, значну специфіку за даних умов має й проведення допиту підозрюваного та свідків, пред'явлення для впізнання, слідчий експеримент та ін. Доцільно було б розширити

дослідницьку увагу на висвітлення проблематики проведення вказаних слідчих (розшукових) дій.

У той самий час, зазначені зауваження мають дискусійний характер, відображають власну наукову позицію офіційного опонента і можуть слугувати підставою для наукової дискусії під час прилюдного захисту дисертації. Зазначені зауваження не впливають на загальну позитивну оцінку дисертації.

Оцінка змісту дисертації, її завершеність в цілому, оформлення.
Наукова розробка **Шмітька Валентина Вікторовича** на тему «**Розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру**» є завершеною кваліфікаційною працею, в якій отримано нові науково обґрунтовані результати, що у сукупності розв'язують конкретне наукове завдання, яке має істотне значення для теорії кримінального процесу та науки криміналістики.

Висновок:

1. Дисертація **Шмітька Валентина Вікторовича** на тему «**Розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру**», подана на здобуття ступеня доктора філософії, є комплексним, цілісним, завершеним науковим дослідженням. У ній отримано нові науково обґрунтовані результати, що відрізняються новизною в постановці і вирішенні проблем формування теоретичних засад і практичних рекомендацій щодо розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру.

2. Дисертація «**Розслідування одержання неправомірної вигоди нематеріального чи негрошового характеру**» за актуальністю, ступенем наукової новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною значимістю здобутих результатів відповідає спеціальності 081 Право та вимогам «Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах)», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2016 р. № 261 (із змінами і доповненнями), наказу МОН України «Про затвердження Вимог до

оформлення дисертації» № 40 від 12.01.2017 р. (зі змінами і доповненнями) і «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, а її автор **Шмітько Валентин Вікторович** заслуговує присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Офіційний опонент –

Директор навчально-наукового інституту № 2

(підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Національної поліції України)

Харківського національного університету внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук, доцент

03.11. 2025 року

Василь КІКІНЧУК